

NOT

från:	Sekretariatet
till:	Arbetsgrupp IV för de nationella parlamenten
Ärende:	Sammanfattande not från mötet den 26 september 2002

1. Arbetsgruppen fortsatte sin diskussion om vad nätverk och mekanismer som sammanför ledamöter av de nationella parlamenten och Europaparlamentet kan få för roll och ha för funktion (se även sammanfattande not från mötet den 19 september 2002, CONV 290/02). Arbetsgruppen hade vidare ett kortfattad åsiktsutbyte i vissa frågor som föreslagits av andra arbetsgrupper.

Multilaterala mekanismer på unionsnivå som inbegriper de nationella parlamenten och Europaparlamentet

2. Vid diskussionen om multilaterala mekanismer på unionsnivå som inbegriper de nationella parlamenten och Europaparlamentet betonade arbetsgruppens medlemmar att frågan behöver diskuteras utifrån mekanismernas syfte och funktionella roll. Medlemmarna var ovilliga att skapa nya institutionella strukturer.

3. Arbetsgruppens medlemmar var dessutom eniga om att det kunde vara bra att ha mekanismer för såväl kontakterna mellan enbart de nationella parlamenten som kontakterna mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet. Flera medlemmar betonade dessutom vikten av komma i håg att frågan inte gäller "konkurrens" mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet, vilka har sina klart avgränsade roller, utan hur de nationella parlamenten i högre grad kan engageras i Europafrågor (genom att förbättra utbytet dem mellan samt utbytet med Europaparlamentet) i syfte att stärka EU:s demokratiska "förankring" i medlemsstaterna. Man betonade även vikten av att i högre grad engagera Europaparlamentets ledamöter på nationell nivå.
4. Flera medlemmar pekade på hur viktigt det är att upprätta kontakter mellan de nationella parlamenten för att utbyta bästa praxis och annan relevant information. Medlemmarna var överens om att COSAC behöver reformeras och effektiviseras. Förutom främjandet av utbyte av bästa praxis och information föreslog flera medlemmar att kontakterna mellan de ständiga kommittéerna skall vidareutvecklas inom ett reformerat COSAC och att COSAC:s arbete skall ges en tydligare inriktning. Det föreslogs vidare att COSAC kan diskutera subsidiaritetskontrollen på en allmän nivå, de nationella parlamentens direkta involvering via granskning av regeringarna samt den nya mekanism för tidig varning som föreslagits i WG I. Man föreslog även att EU:s institutioner skall vara skyldiga att reagera på bidrag från COSAC. Medlemmarna påpekade att inrättandet av en kongress med all sannolikhet skulle påverka COSAC:s roll. Vissa medlemmar föreslog att COSAC skall bli en mekanism för kontakter mellan endast de nationella parlamenten. En medlem föreslog att COSAC kan bli en ständig kommitté underställd en kongress.

5. Man diskuterade vad en kongress för nationella och europeiska parlamentariker skulle kunna spela för roll. Flera medlemmar sade sig vara öppna för idén med en kongress, beroende på dennas funktionella roll. Det betonades även att en kongress' syfte och roll måste klargöras för medborgarna. Vissa andra fruktade att nya mekanismer skulle göra den europeiska strukturen än mer komplicerad, och en medlem motsatte sig idén med en kongress.
6. De medlemmar som förordade idén med en kongress föreslog att en sådan mekanism kan ha en roll att spela när det gäller utformningen av EU:s politiska dagordning/strategi genom att inbegripa de nationella parlamenten samt Europaparlamentet i en europeisk debatt. Det betonades att en kongress bör vara ett forum och en mekanism, och inte en institution. Flera medlemmar föreslog att kongressen skall informeras om och ges möjlighet att debattera rådets (framtida) fleråriga strategiska program och/eller årsprogram. Det föreslogs vidare att kongressen skulle få en lägesrapport för och således en uppföljning till lämnandet av avsiktsförklaringar (i den händelse att kongressen skulle sammanträda årligen). Man föreslog även att kongressen skulle få en rapport om läget i unionen och/eller uppmanas att godkänna utnämningar på hög nivå. Arbetsgruppen betonade att en kongress inte bör ha någon lagstiftande roll och att mekanismen inte bör blockera eller störa lagstiftningsprocessen eller försvaga gemenskapsmetoden. En medlem föreslog att en kongress kan anförtros vissa framtida fördragsändringar som inte kräver ratificering av medlemsstaterna enligt nuvarande förfaranden. Det lades fram olika förslag om hur ofta en kongress skulle sammankallas, vilka varierade från en eller två gånger per år till en gång vart femte år.
7. Man nämnde även förslaget om att de nationella parlamenten skall informeras om kommissionens årliga lagstiftningsprogram (anm.: detta har nämnts vid tidigare arbetsgruppsmöten i samband med tidig involvering av de nationella parlamenten i kontrollen av subsidiaritetsprincipen).

8. Arbetsgruppen välkomnade det förslag som lades fram vid förra mötet om en möjlig roll för mellanparlamentariska ad hoc-konferenser där man kan ta upp svåra policyfrågor (anm.: vid förra mötet nämndes reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken samt systemet för egna medel).

Frågor från andra arbetsgrupper

9. En annan arbetsgrupp hade föreslagit att den här arbetsgruppen kunde tänkas vilja undersöka användningen av artikel 308 i EG-fördraget och diskutera huruvida de nationella parlamenten bör ha någon särskild/ytterligare roll i detta avseende. Pieter van Nuffel från Europeiska kommissionen förklarade situationen vad avser användningen av artikel 308 och underströk med hänvisning till artikelns lydelse att den medger att nödvändiga åtgärder vidtas på områden där fördraget inte tillhandahåller en fullgod rättslig grund. Det delades ut en förteckning över rättsakter som antagits sedan Amsterdamfördraget trädde i kraft. Artikelns huvudsakligen använts på tre områden: för att inrätta organ, för energisektorn samt för ekonomiskt och finansiellt samt tekniskt samarbete med vissa tredje länder (i och med Nicefördraget införlivades det tredje av dessa områden i fördraget, men inte de båda förstnämnda).
10. Vid den följande diskussionen betonade medlemmarna vikten av att behålla artikelns syfte att bibehålla en viss flexibilitet. Vissa medlemmar föreslog att förslag som grundar sig på artikel 308 skall vara föremål för medbeslutandeförfarandet, medan andra motsatte sig detta. Det påpekades att de nationella parlamentens roll avseende åtgärder som grundar sig på artikel 308 är densamma som för andra lagstiftningsförslag, dvs. i första hand att utöva vederbörlig parlamentarisk granskning med avseende på respektive regering, samtidigt som det är viktigt att det klart anges när förslag grundar sig på artikel 308, och vissa föreslog även att kommissionen skall ange skälen till detta. Med tanke på det begränsade tidsutrymmet för en diskussion uppmanade ordföranden medlemmarna att lämna sina synpunkter skriftligen.

11. Ordföranden hade mottagit ett brev från Klaus Hänsch om de frågor som avhandlats i WG VI och som den här gruppen kunde tänkas vilja ta upp (de nationella parlamentens involvering i samordningen av den ekonomiska politiken; se kopia av det med e-post distribuerade brevet). Eftersom det inte fanns tid för en diskussion vid mötet uppmanade ordföranden medlemmarna att lämna sina synpunkter skriftligen.

Muntlig föredragning av ordföranden vid konventets plenarmöte

12. Ordföranden meddelade arbetsgruppen att hon vid plenarmötet den 3–4 oktober kommer att ge en muntlig lägesrapport för gruppens arbete, vilken kommer att återspegla arbetsgruppens diskussioner, så som de återgivits i sammanfattande noter för mötena.

Nästa möte

13. Nästa möte kommer att äga rum den 10 oktober 2002 kl. 14.30–18.00, och man kommer då att diskutera ett första utkast till slutrapport (distribueras före mötet).

=====